

- Ani rozporządzenie, ani oparte na nim rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1101 nie przewidują takiej retroaktywności. Prawo Unii nie przewiduje udzielania zezwoleń z mocą wsteczną.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz wymogów przejrzystości i pewności.
- Strona pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia oraz wymóg przejrzystości i precyzyjności ustawy wynikający z podstawowych praw proceduralnych i sądowych.
- Zakres stosowania art. 1 decyzji wykonawczej jest całkowicie nieokreślony pod względem czasu i treści. Zgodnie z jego brzmieniem, może on być stosowany z mocą wsteczną przez czas nieokreślony.
- Brzmienie art. 1 jest szczególnie niejasne w odniesieniu do „istotnych podstaw do podejrzeń” i „usług”. Dla podmiotu zainteresowanego nie było jasne, w jakich warunkach skarżąca mogła wykonywać działania na jego szkodę, w jakim okresie i w jakim związku były one związane ze „służbami”. Nie jest jasne, co należy rozumieć pod pojęciem „usługi” i czy mogą one również odnosić się do działań osób trzecich.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie lub błędu w zakresie swobodnego uznania wbrew przepisom Unii Europejskiej wyższej rangi w postaci ogólnych zasad postępowania, sprawiedliwości i prawa.
- Pozwana naruszyła przysługujące jej uprawnienia dyskrecyjne, ponieważ nie uwzględniła w ogóle sytuacji i konsekwencji decyzji dla skarżącej.
- Skarżąca nie miała możliwości zajęcia stanowiska w odniesieniu do podstaw podejrzenia i nie zostanie w przyszłości przesłuchana na podstawie art. 1 postanowienia, co pozostawia ją bezbronną wobec decyzji skarżącego.
- Okoliczność, że skarżący skorzystał ze swojego podstawowego prawa procesowego, chronionego na podstawie prawa konstytucyjnego i prawa Unii, do wszczęcia postępowania przeciwko skarżącemu przed sądami krajowymi, nie może być uwzględniona przy ocenie swobody uznania. W ten sposób pozwana przekroczyła swój margines oceny.
- Pozwana nie uwzględniła w swoich rozważaniach środków łagodzących i roszczeń odszkodowawczych, chociaż byłyby to absolutnie konieczne dla wystarczającego wyważenia i oceny.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 1996 L 309, s.1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1101 z dnia 3 sierpnia 2018 r. ustanawiające kryteria stosowania art. 5 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 zabezpieczającego przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 2018 L 199I, s. 7).
- (³) Wytyczne – Pytania i odpowiedzi: przyjęcie aktualizacji statusu blokującego (2018/C 277 I/03) (Dz.U. 2018 C 277 I, s. 4).

Postanowienie Sądu z dnia 23 grudnia 2020 r. – FF/Komisja

(Sprawa T-653/19) (¹)

(2021/C 62/62)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 399 z 25.11.2019.